

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja

Druk nr 2941
Warszawa, 21 listopada 2022 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy panią poseł Paulinę Hennig-Kłoskę.

(-) Marek Biernacki; (-) Stanisław Bukowiec; (-) Ryszard Galla; (-) Hanna Gill-Piątek; (-) Jarosław Gowin; (-) Michał Gramatyka; (-) Paulina Hennig-Kłoska; (-) Wojciech Maksymowicz; (-) Iwona Michałek; (-) Joanna Mucha; (-) Ireneusz Raś; (-) Magdalena Sroka; (-) Mirosław Suchoń; (-) Paweł Szramka; (-) Michał Woś; (-) Paweł Zalewski; (-) Tomasz Zimoch.

USTAWA

z dnia 2022 r.

o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym

Art. 1. W ustawie z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2016 poz. 961 oraz z 2021 poz. 724) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustawa określa warunki i tryb lokalizacji i budowy elektrowni wiatrowych oraz warunki ustanawiania terenów podlegających ochronie akustycznej w sąsiedztwie istniejących i planowanych elektrowni wiatrowych.”;

2) w art. 2 dodaje się pkt 3 – 5 w brzmieniu:

„3) hałas elektrowni wiatrowej – hałas w rozumieniu art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 poz. 1973, 2127, 2269 oraz z 2022 r. poz. 1079, 1576 i 1260);

4) tereny podlegające ochronie akustycznej – tereny, dla których na podstawie art. 113 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, zostały ustalone dopuszczalne poziomy hałasu.

5) wymiana elektrowni wiatrowej – montaż nie starszej niż 48 miesięcy elektrowni wiatrowej w miejscu istniejącej, demontowanej elektrowni wraz z budową lub rozbudową fundamentu i infrastruktury towarzyszącej.”;

3) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. 1. Odległość, w której mogą być lokalizowane, budowane i ustanawiane:

1) elektrownia wiatrowa – od terenu podlegającego ochronie akustycznej,

2) teren podlegający ochronie akustycznej – od istniejącej lub planowanej elektrowni wiatrowej

- jest równa lub większa od odległości zawartej w załącznikach 1-2 do ustawy, odpowiednio dla rodzajów terenów podlegających ochronie akustycznej i zależnej od maksymalnego emitowanego hałasu elektrowni wiatrowej.

2. Odległość, o której mowa w ust. 1, nie jest wymagana przy przebudowie, nadbudowie, rozbudowie, remoncie, renowacji lub odbudowie istniejącego budynku.

3. Jeżeli przepisy odrębne wymagają odległości większej niż ta, o której mowa w ust. 1, przepisy te stosuje się.”;

4) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art.5. 1. Przez odległość, o której mowa w art. 4 ust. 1, rozumie się najkrótszy odcinek pomiędzy:

1) rzutem poziomym istniejącego budynku o ile budynek ten znajduje się w terenie podlegającym ochronie akustycznej albo

2) granicą terenu podlegającego ochronie akustycznej, objętego decyzją o warunkach zabudowy, o której mowa w art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zwaną dalej „decyzją WZ” albo

3) linią rozgraniczającą teren podlegający ochronie akustycznej, którego sposób zagospodarowania określony jest w planie miejscowym

- a miejscem określonym przez współrzędne posadowienia elektrowni wiatrowej albo linią rozgraniczającą teren, którego sposób zagospodarowania określony w planie miejscowym dopuszcza budowę elektrowni wiatrowej.

2. Przez obiekty budowlane, o których mowa w ust. 1 pkt 1, rozumie się również obiekty budowlane objęte decyzją o pozwoleniu na budowę albo zgłoszeniem, wobec którego organ administracji architektoniczno-budowlanej nie wniósł sprzeciwu.”;

5) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. 1. Plan miejscowy przewidujący lokalizację elektrowni wiatrowej określa maksymalną całkowitą wysokość elektrowni wiatrowej oraz maksymalny emitowany przez tą elektrownię hałas.

2. Plan miejscowy przewidujący lokalizację elektrowni wiatrowej sporządza się co najmniej dla obszaru, którego granice są wyznaczane w oparciu o zasięg oddziaływania hałasu elektrowni wiatrowej.

3. W uzasadnieniu dołączanym do projektu uchwały w sprawie przystąpienia do sporządzania planu miejscowego przewidującego lokalizację elektrowni wiatrowej zamieszcza się w szczególności:

1) maksymalną całkowitą wysokość elektrowni wiatrowej oraz maksymalny emitowany przez elektrownie wiatrową hałas, które zostaną określone w tym planie;

2) zasięg oddziaływania hałasem elektrowni wiatrowej uwidoczniiony na podkładzie mapy ewidencji gruntów i budynków.”;

6) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. 1. W przypadku elektrowni wiatrowych, niespełniających wymogów określonych w art. 4, dla których uzyskano pozwolenie na użytkowanie lub dla których

organ nadzoru budowlanego nie wniósł sprzeciwu do zgłoszenia zakończenia robót, dopuszcza się przeprowadzenie:

1) remontu oraz wykonywanie innych czynności niezbędnych do prawidłowego użytkowania elektrowni, z wyłączeniem działań prowadzących do zwiększenia jej oddziaływań na środowisko;

2) wymiany elektrowni wiatrowej pod warunkiem, że czynności te doprowadzą do spełnienia wymogów określonych w art. 4.

2. W przypadkach określonych w ust. 1, minimalna odległość elektrowni wiatrowej określona w art. 4 nie jest brana pod uwagę przy wydawaniu decyzji administracyjnych, wymaganych do wykonywania czynności określonych w ust. 1.”;

7) w art. 13:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pozwolenia na budowę dotyczące elektrowni wiatrowych, wydane przed dniem wejścia w życie ustawy oraz wydane na podstawie postępowania, o którym mowa w ust. 3, zachowują moc.”,

b) skreśla się ust. 2a,

c) ust. 3b otrzymuje brzmienie:

„3b. W przypadku gdy wymagana będzie zmiana albo wydanie nowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na potrzeby postępowań określonych w ust. 3a, organy wydające takie decyzje stosują wymogi określone w art. 4.”;

8) w art. 15:

a) w ust. 5:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1.) wskazanie maksymalnego emitowanego przez tą elektrownię hałasu;”,

- uchyla się pkt 5,

b) skreśla się ust. 10;

9) dodaje się załączniki nr 1-2 w brzmieniu:

Załącznik nr 1

Poz.	Maksymalny emitowany hałas elektrowni wiatrowej [dB(A)]	Odległość wyrażona w metrach dla terenów podlegających ochronie akustycznej: tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego tereny zabudowy zagrodowej tereny rekreacyjno-wypoczynkowe tereny mieszkaniowo-usługowe
1	< 100	300
2	100	300
3	101	300
4	102	300
5	103	300
6	104	314
7	105	352
8	106	394
9	107	441
10	108	491
11	109	546
12	110	606
13	> 110	2000

Załącznik nr 2

Poz.	Maksymalny emitowany hałas elektrowni wiatrowej [dB(A)]	Odległość wyrażona w metrach dla terenów podlegających ochronie akustycznej: tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, tereny domów opieki społecznej, tereny szpitali, strefa ochronna uzdrowiska.

1	< 100	400
2	100	400
3	101	400
4	102	441
5	103	491
6	104	546
7	105	607
8	106	672
9	107	743
10	108	819
11	109	905
12	110	994
13	> 110	2000

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Główną uciążliwością elektrowni wiatrowych jest emitowany przez nie hałas, który nie ma jednak istotnego związku z wysokością elektrowni wiatrowej. Projektowana zmiana ustawy likwiduje bariery rozwoju lądowych elektrowni wiatrowych wynikające z tzw. reguły „10H”, czyli uzależnienia lokowania wiatraków od dziesięciokrotności ich wysokości. Proponuje się, by miejsce budowy turbin wiatrowych uzależnić od mocy hałasu, jaki emitują. Wiatraki cichsze będą mogły stanąć bliżej natomiast te głośniejsze powinny być lokowane znacznie dalej od zabudowań tak, aby nie powodować uciążliwości. Istniejące elektrownie wiatrowe będą mogły zostać wymienione na bardziej wydajne i nowocześniejsze pod warunkiem, że nowe urządzenia spełnią wymagane ustawą ograniczenia hałasowe.

Projekt pozostawia możliwość lokalizowania elektrowni wiatrowych jedynie w trybie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania, co zapewnia udział społeczeństwa oraz daje ostateczny głos radzie gminy w sprawie dopuszczenia możliwości budowy wiatraków. Jednakże już na etapie rozpoczęcia procedur planistycznych powinny być znane kluczowe z punktu widzenia społeczności lokalnych parametry inwestycji takie jak maksymalna moc i zasięg hałasu w terenie. Bez zmian pozostają kwestie konieczności uzyskania decyzji środowiskowych, konsultacje społeczne na tym etapie, jak i kompetencje Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska do wydawania decyzji dla elektrowni wiatrowych.

Proponowane rozwiązania

Projektowana zmiana ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych ma celu stworzenie możliwości racjonalnego lokalizowania elektrowni wiatrowych na terenie kraju, wyznaczenie czytelnych opartych na dostępnej wiedzy i obowiązujących przepisach dot. hałasu normatywów odległościowych dla elektrowni wiatrowych w stosunku do terenów podlegających ochronie akustycznej.

Artykuł 4 ustawy z dnia 20 maja 2016 o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych określa odległość, w której mogą być lokalizowane i budowane elektrownie wiatrowe od budynku mieszkalnego (ewentualnie budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa oraz vice versa budynku mieszkalnego od elektrowni wiatrowej). Odległość zgodnie z ustawą ma być równa lub większa od dziesięciokrotności wysokości elektrowni wiatrowej mierzonej od poziomu gruntu do najwyższego punktu budowli, wliczając elementy techniczne, w szczególności wirnik wraz z łopatomami (całkowita wysokość elektrowni wiatrowej). Artykuł 5 ustawy precyzuje sposób liczenia ww. odległości, a art. 6 ustawy określa, w jaki sposób ustalona odległość uwzględniana jest przez stosowne organy administracji publicznej. Art. 7 ustawy sankcjonuje wprowadzenie odległości elektrowni wiatrowych na różnych etapach planowania przestrzennego.

Skutki wprowadzenia tego limitu, który popularnie jest nazywany „zasadą 10H”, idą niezwykle daleko. Ustawa nakazuje obecnie obowiązek zachowania odległości 10H pomiędzy elektrowniami wiatrowymi a: strefami mieszkalnymi; granicami gmin; od parków narodowych; od rezerwatów przyrody; od parków krajobrazowych; od obszarów Natura 2000 (w Polsce występuje łącznie ponad 1000 tego rodzaju obszarów); od leśnych kompleksów

promocyjnych. Taki sposób wyznaczania lokalizacji elektrowni wiatrowych uniemożliwia rozwój lądowej energetyki wiatrowej w Polsce, gdyż jedynie bardzo mała powierzchnia kraju spełnia w/w kryteria, a ponieważ do racjonalnego ekonomicznie uzasadnionego wyboru lokalizacji dochodzą dodatkowe czynniki takie jak: odległość do sieci elektroenergetycznej umożliwiającej przyłączenie, dostępność dróg dojazdowych umożliwiających transport ponadgabarytowych elementów konstrukcji elektrowni wiatrowych, odpowiednia średnioroczna wietrzność, to w praktyce poza pojedynczymi przypadkami rozwój lądowej energetyki wiatrowej w Polsce nie jest możliwy. Należy również zaznaczyć, że obowiązujące regulacje w istotny sposób zmniejszają dostępność terenów możliwych do zabudowy mieszkaniowej, gdyż nie ma możliwości uzyskania pozwolenia na budowę budynku mieszkalnego lub budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa w odległości mniejszej niż „10H” od istniejących elektrowni wiatrowych. Są przypadki, w których z możliwości realizacji nowej zabudowy mieszkaniowej wyłączone są nawet całe miejscowości, co wywiera bardzo negatywne skutki społeczno-gospodarcze.

Obowiązująca regulacja prawna opierająca się na zasadzie „10H” pomimo bardzo restrykcyjnego podejścia do lokalizacji elektrowni wiatrowych nie chroni we właściwy sposób przed uciążliwościami związanymi z emisją hałasu, a to z uwagi na fakt, iż nie ma istotnego związku pomiędzy wysokością całkowitą elektrowni wiatrowej a zasięgiem i natężeniem emitowanego przez tą elektrownię hałasu. Przykład: elektrownia wiatrowa o wysokości całkowitej 50 m i mocy akustycznej 110 dBA zgodnie z obowiązującym prawem może być zlokalizowana już w odległości 500 m od terenów zabudowy jednorodzinnej, które to podlegają ochronie akustycznej dla pory nocnej z normatywem 40 dBA, podczas gdy hałas od takiej elektrowni z natężeniem 40 dBA może mieć zasięg ponad 900 m.

Mając powyższe na uwadze powstała konieczność nowelizacji istniejących przepisów w taki sposób, aby istniejące i planowane tereny podlegające ochronie akustycznej były we właściwy sposób chronione przed hałasem, a jednocześnie by nie wiązało się to z zablokowaniem możliwości rozwoju lądowej energetyki wiatrowej w Polsce. Blokada rozwoju lądowej energetyki wiatrowej pod reżimem obecnie obowiązującej regulacji od 2016 do 2022 roku spowodowała pozbawienie Polski instalacji turbin wiatrowych o szacowanej mocy około 10 GW. Przy obecnie dostępnej technologii nowoczesnych turbin wiatrowych w szczególności z zastosowaniem dużych rotorów odpowiada to utracie potencjału produkcji energii na poziomie ponad 30 TWh rocznie.

Zasadnym jest, by lokalizację elektrowni wiatrowych uzależnić od największego zasięgu normowanych prawnie oddziaływań. Poniżej opisano metodykę, za pomocą której dokonano wyznaczenia normatywów odległościowych zastępujących obowiązującą obecnie regulację „10H” dla lokalizacji elektrowni wiatrowych. Należy przy tym zaznaczyć, iż normatywy odległościowe w odniesieniu do lokalizacji elektrowni wiatrowych nie są niezbędne z uwagi na fakt obowiązywania przepisów szczegółowych, jednakże ich zaletą jest znacznie większa powszechna zrozumiałość obowiązującego prawa.

W zakresie lokalizowania elektrowni wiatrowych względem form ochrony przyrody pozostawiono rozstrzygnięcie możliwości lokalizowania jak i definiowanie warunków realizacji w oparciu o przepisy szczegółowe na etapie obligatoryjnej dla tego typu inwestycji decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia rezygnując jednocześnie ze sztywnych warunków narzucanych przez zapisy art. 4 ustawy. Pozostawiono kompetencje Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska do wydawania tychże decyzji.

Największy zasięg normowanych prawnie oddziaływań występujący przy elektrowniach wiatrowych dotyczy oddziaływań akustycznych, w związku z tym faktem przyjęto, iż zasięg emitowanego hałasu determinuje odległość bezpiecznego lokalizowania tych przedsięwzięć. Odległość elektrowni wiatrowej od terenów podlegających ochronie akustycznej, w szczególności terenów mieszkaniowych uzależniona jest od zasięgu hałasu emitowanego przez elektrownie wiatrowe oraz od poziomu ochrony akustycznej wymaganej obowiązującym prawem. Jest to istotna zmiana w stosunku do pierwotnej regulacji, w której bezpieczna odległość lokalizacji elektrowni wiatrowej wyznaczana jest w oparciu o dziesięciokrotność jej całkowitej wysokości, jednakże niezależnie od zasięgu emitowanego hałasu. Zważyć należy, iż wysokość całkowita elektrowni wiatrowej lub jej wielokrotność nie ma prostego związku z zasięgiem emitowanego hałasu, a co za tym idzie oddziaływania elektrowni wiatrowej. Zaproponowane zmiany ustawowe przyczynią się z jednej strony do zapewnienia właściwej ochrony terenów mieszkaniowych, a z drugiej racjonalizują lokalizowanie elektrowni wiatrowych. Zapis nowelizacji ustawy ma również na celu wyznaczenie czytelnych odległości dla realizacji nowych przedsięwzięć tak, by organy, inwestorzy oraz właściciele terenów w pobliżu planowanych elektrowni wiatrowych mogli wstępnie ocenić jeszcze przed sporządzeniem specjalistycznych, kosztownych analiz, czy proponowana lokalizacja elektrowni wiatrowej może spowodować ponadnormatywne oddziaływanie. Ustawa reguluje również dopuszczalną odległość lokalizacji elektrowni wiatrowych od terenów zabudowy

związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, terenów domów opieki społecznej, terenów szpitali oraz strefy ochronnej „A” uzdrowiska, tym samym usuwa w tym zakresie istotną wadę dotychczasowej regulacji.

W załącznikach nr 1 i 2 zamieszczono wyrażone w metrach dopuszczalne odległości lokalizacji elektrowni wiatrowych od poszczególnych rodzajów terenów. Odległości zostały wyznaczone na podstawie opisanych szerzej poniżej analiz akustycznych, które pozwalają na określenie odległości występowania hałasu o wartościach kryterialnych zgodnie z obowiązującymi przepisami szczegółowymi, od hipotetycznej elektrowni wiatrowej. Na podstawie dotychczasowej wiedzy w zakresie rozwoju energetyki wiatrowej przyjęto, iż obliczeniowa wysokość źródła hałasu wynosi 100 m n.p.t., a rozpiętość mocy akustycznej waha się w przedziale od 100 dBA do 110 dBA. Zaniechano analiz i wyznaczania normatywu odległości poniżej 100 dBA z uwagi na mały zasięg hałasu, w praktyce mniejszy od 200 m dla zasięgu izofony dla 45 dBA oraz 313 m zasięgu dla izofony 40 dBA. Odległości dla mocy akustycznej powyżej 110 dBA wyznaczono zwiększając znacznie dopuszczalną bezpieczną normatywną odległość z uwagi na intencję ograniczenia lokalizowania źródeł o tak dużej mocy akustycznej. Zaznaczyć należy, iż na rynku nie obserwuje się dostępnych nowych turbin wiatrowych o maksymalnych mocach akustycznych poniżej 100 dBA oraz powyżej 110 dBA. Przyjęto również graniczną minimalną odległość lokalizowania nowych elektrowni wiatrowych od obszarów podlegających ochronie akustycznej o wartości 300 m nawet w przypadku turbin wiatrowych cichszych niż 100 dBA z uwagi na wielkość tych konstrukcji, biorąc pod uwagę fakt, że pomimo braku możliwości przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu sama wielkość elektrowni wiatrowej w bliskim sąsiedztwie, tj. poniżej 300 m, może powodować subiektywne odczucie dyskomfortu.

Zgodnie z art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 nr 0 poz. 672 t. j.), pod pojęciem „hałas” rozumie się dźwięki o częstotliwościach od 16 Hz do 16 000 Hz. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2014 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 112) źródła hałasu dzieli się na następujące grupy:

- starty, lądowania i przeloty statków powietrznych
- linie elektroenergetyczne
- drogi lub linie kolejowe

- pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu.

Rozporządzenie to zostało wydane przez Ministra Środowiska we współpracy z Ministrem właściwym ds. zdrowia na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska. Zgodnie z treścią ustawy oraz treścią cytowanego rozporządzenia Ministra Środowiska oceny wpływu na akustyczny stan jakości środowiska dokonuje się dla hałasu skorygowanego krzywą korekcyjną A (tzw. poziom dźwięku A, zgodnie z art. 112a ustawy Prawo ochrony środowiska).

Uwzględniając przeznaczenie i sposób eksploatacji siłowni wiatrowych, należy uznać, że należą one do grupy „pozostałych obiektów i działalności będącej źródłem hałasu”, o których mowa w cytowanym rozporządzeniu.

Zarówno metodyka pomiarowa, jak i obliczeniowa umożliwiająca ustalanie rzeczywistych i przewidywanych poziomów hałasu w środowisku została przedstawiona w załączniku nr 7 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 7 listopada 2014 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (Dz. U. z 2014 r., poz. 1242) – „Metodyka referencyjna wykonywania okresowych pomiarów hałasu w środowisku pochodzącego z instalacji lub urządzeń, z wyjątkiem hałasu impulsowego”. Na podstawie ogólnych informacji, w tym charakterystyk akustycznych siłowni wiatrowych przedstawianych przez producentów tych urządzeń i określanych zgodnie z aktualnie obowiązującą normą PN-EN 61400-11, stwierdza się, że siłownie wiatrowe nie są źródłami hałasu impulsowego, zatem wykorzystanie procedur przedstawionych w treści wskazanego załącznika jest poprawne. Nadmienić należy, iż zgodnie z art. 3, pkt 21 ustawy Prawo ochrony środowiska, za wynik pomiaru uważa się także wynik analizy obliczeniowej (cyt.: „Ilekcroć w ustawie mowa jest o: [...] pomiarze – rozumie się przez to również obserwacje oraz analizy”). Zgodnie z treścią załącznika nr 7 do wskazanego powyżej rozporządzenia Ministra Środowiska, metodyka referencyjna w nim przedstawiona służy do wyznaczenia wartości poziomu hałasu pochodzącego z instalacji lub urządzeń znajdujących się na terenie jednego zakładu, wyrażonego wskaźnikami L_{AeqD} i L_{AeqN} , określonymi w art. 112a pkt 2 ustawy Prawo ochrony środowiska, mającymi zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska w odniesieniu do jednej doby. Wartość równoważnego poziomu dźwięku A wyznacza się:

1. metodą pomiarową;

2. metodą obliczeniową w sytuacji, gdy w danych warunkach nie można uzyskać wyniku za pomocą pomiarów bezpośrednich.

Uwzględniając fakt, iż dla planowanych przedsięwzięć, w tym planowanych siłowni wiatrowych, (przed ich realizacją) nie ma możliwości uzyskania wyników metodą pomiarową, należy zastosować metodę obliczeniową. Obie ww. metody zostały scharakteryzowane w cytowanym załączniku nr 7 do rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody. Zgodnie z częścią F wskazanego załącznika, metody obliczeniowe są oparte na modelu rozprzestrzeniania się hałasu w środowisku zawartym w normie PN-ISO 9613-2 *Akustyka - Thumienie dźwięku podczas propagacji w przestrzeni otwartej. Ogólna metoda obliczenia*. Oznacza to, że przywołana norma, w szczególności przedstawione w niej procedury obliczeniowe uzyskują status aktu prawnego, a zatem wykonawcy obliczeń są bezpośrednio zobowiązani do wykorzystania modelu przedstawionego w normie PN-ISO 9613-2 (dalej norma).

Podstawowymi parametrami akustycznymi, na podstawie których możliwe jest określenie poziomu dźwięku (hałasu) w oparciu o model przedstawiony w normie PN-ISO 9613-2, są poziomy mocy akustycznych poszczególnych urządzeń. Poziomy te powinny zostać przedstawione przez producenta urządzenia stanowiącego źródło hałasu. W przypadku braku takich informacji mogą one zostać wyznaczone jedną z trzech metod wskazanych w normach powołanych w części F załącznika nr 7 do rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody lub dowolną metodą równoważną. W praktyce w wielu opracowaniach środowiskowych, w szczególności w kartach informacyjnych przedsięwzięć oraz w raportach o oddziaływaniu przedsięwzięć na środowisko, przyjmuje się wartość poziomu mocy akustycznej przedstawionej (gwarantowanej) przez producenta lub dystrybutora danego urządzenia. W wielu przypadkach, w oparciu o szereg analiz określa się najwyższą z możliwych wartości poziomów mocy akustycznej jednego lub kilku urządzeń, zapewniających dotrzymanie oddziaływania akustycznego, o którym mowa w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku określonego na podstawie art. 113 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Zgodnie z wymogami przywołanej powyżej normy, obliczenia poziomu hałasu w wybranym punkcie lub siatce punktów obserwacyjnych ogólnie określany jest na podstawie zależności (wzór 3 normy, bez uwzględnienia kierunkowości źródła):

Poziom hałasu w punkcie = poziom mocy akustycznej źródła – wielkość tłumienia [dBA],

przy czym na wielkość tłumienia wpływ ma szereg czynników, co zostało przedstawione we wzorze 4 przywołanej normy:

Wielkość tłumienia = tłumienie wynikające z rozbieżności geometrycznej + tłumienie wynikające z pochłaniania przez atmosferę + tłumienie wynikające z wpływu gruntu + tłumienie wynikające z obecności ekranów + tłumienie wynikające z różnych innych zjawisk [dBA].

Należy zwrócić uwagę na kilka istotnych elementów:

1. Zarówno norma, jak i przywołane akty prawne zawierają definicję równoważnego poziomu dźwięku oraz równoważnego poziomu mocy akustycznej. Są to wartości, które można uznać za uśrednione, w ciągu czasu odniesienia, przy założeniu że źródło hałasu pracuje w ciągu całego czasu odniesienia ze stałą wartością poziomu mocy akustycznej. Pojęcia te są istotne dla źródeł, których obciążenie (a zatem również poziom mocy akustycznej) nie jest stałe w czasie odniesienia (czasie oceny), lub czas ich pracy jest krótszy niż czas oceny. Czasem oceny, zgodnie z treścią rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, w odniesieniu do grupy źródeł hałasu sklasyfikowanych jako „pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu” (do których należą turbiny wiatrowe), wynoszą 8 najmniej korzystnych godzin pory dnia kolejno po sobie następujących oraz 1 najmniej korzystna godzina pory nocy. Uwzględniając fakt, iż w sprzyjających warunkach turbina wiatrowa może pracować z pełną mocą (również z pełną mocą akustyczną) przez całą dobę, proces równoważenia nie jest wykonywany. Oznacza to, że wartość równoważnego poziomu mocy akustycznej siłowni jest równa poziomowi mocy akustycznej (podanej przez producenta lub wskazanej w opracowaniu jako maksymalna dopuszczalna wartość).
2. Tłumienie wynikające z rozbieżności geometrycznej można rozumieć jako obniżenie poziomu dźwięku odbieranego w danym punkcie wraz z oddalaniem się od źródła hałasu. Jest to jeden z podstawowych elementów wpływających na rejestrowane (przewidywane) poziomy hałasu w każdym z punktów obserwacji.

3. Tłumienie wynikające z pochłaniania przez atmosferę silnie zależy od częstotliwości dźwięku, temperatury otoczenia i wilgotności. Poprawka ta obliczana jest z zależności (wzór 8 normy):

Tłumienie wynikające z pochłaniania przez atmosferę = odległość od źródła * współczynnik pochłaniania przez atmosferę/1000 [dBA]

przy czym zaleca się, aby współczynnik pochłaniania przez atmosferę bazował na średnich wartościach określonych dla warunków atmosferycznych charakterystycznych dla danego regionu. Niemniej średnie wartości tego współczynnika zostały przedstawione w tablicy 2 normy. Wartości zostały przedstawione dla poszczególnych częstotliwości (średkowych dla pasm oktaowych w zakresie od 63 Hz do 8 000 Hz)

4. Tłumienie wynikające z wpływu gruntu – omówione w dalszej części.
5. Tłumienie wynikające z obecności ekranów – uwzględniając charakterystykę geometryczną i akustyczną siłowni wiatrowych, w większości opracowań pomija się ekranujący wpływ budynków i pasów zieleni.
6. Tłumienie wynikające z różnych innych zjawisk – zgodnie z założeniem, opracowania mają przedstawiać sytuację najbardziej niekorzystną, a zatem ta poprawka nie jest uwzględniana w celu określenia wartości poziomu hałasu w odniesieniu do jednej doby.

Tłumienie przez grunt jest głównie wynikiem interferencji fali akustycznej odbitej od powierzchni gruntu i fali rozprzestrzeniającej się bezpośrednio od źródła do punktu odbioru (za normą). Norma dopuszcza wykorzystanie dwóch sposobów uwzględniania tej poprawki:

1. Metoda ogólna, przedstawiona w rozdziale 7.3.1 normy – w tej metodzie wyróżnia się trzy strefy (źródła, środkowa i odbiorcy), w których odmiennie oblicza się wielkość tłumienia, przy czym w metodzie tej zaleca się również uwzględnienie częstotliwości składowych dźwięku emitowanego przez źródło z podziałem na pasma oktaowe. W tablicy 3 oraz na rysunku 2 normy przedstawiono sposób obliczania lub określania poszczególnych składowych tłumienia przez grunt z podziałem na strefy oraz na częstotliwości. Wzory zawarte w tablicy 3 normy zawierają parametr G, każdorazowo

arbitralnie ustalany przez wykonującego opracowanie. Dopuszczalne wartości tego parametru, zawierają się pomiędzy 0 a 1, przy czym:

Wartość 0 – przyjmuje się dla gruntu twardego, który obejmuje bruk, wodę, lód, beton i wszystkie inne powierzchnie o małej porowatości, np. ubita ziemia, która często występuje na obszarach przemysłowych, może być uważana za grunt twardy.

Wartość 1 – przyjmuje się dla gruntu porowatego, który obejmuje powierzchnię ziemi pokrytą trawą, drzewami lub inną zielenią i wszystkie inne powierzchnie gruntu odpowiednie dla rozwoju roślinności, np. pola uprawne

Wartość ułamkową z zakresu od 0 do 1 – dla gruntu mieszanego, tj. jeśli powierzchnia składa się zarówno z gruntu twardego jak i porowatego, to wartość G jest równa ułamkowi gruntu porowatego.

W rzeczywistości, uwzględniając fakt, iż siłownie wiatrowe lokalizowane są na terenach otwartych o przeważającej funkcji rolniczej, tj. w terenie, w którym w znacznej części przeważa grunt porowaty niezależnie od pory roku, zwykło się przyjmować wartość G bliską lub równą 1. Takie podejście skutkowało uzyskaniem wartości poziomów hałasu niższych z uwagi na istotne tłumienie dźwięku przez powierzchnię gruntu. Jednak od pewnego czasu, w celu uwzględnienia sytuacji, w której przez 1 godzinę pory nocy wystąpi silne zmrożenie lub oblodzenie gruntu, w większości opracowań przyjmuje się G poniżej 0,5, co skutkuje uzyskaniem znacznie wyższych wartości poziomów hałasu w punktach obserwacji i zwiększenie obszarów, na których potencjalnie mogą zostać przekroczone wartości kryterialne. Wynika to z tego, iż dla $G=0$ zakłada się, że grunt ma właściwości silnie odbijające padającą energię.

2. Alternatywna metoda obliczania poziomu dźwięku, przedstawiona w rozdziale 7.3.2 normy – w tej metodzie tłumienie przez grunt określa się w oparciu o wzajemną różnicę wysokości źródła hałasu i punktu odbioru, przy uwzględnieniu ich odległości. W tym przypadku tłumienie przez grunt obliczane jest na podstawie wzoru 10 normy. Aby możliwe było wykorzystanie tej metody, muszą być spełnione łącznie dodatkowe warunki:
 - a. przedmiotem zainteresowania jest tylko poziom dźwięku A w punkcie odbioru,
 - b. dźwięk rozchodzi się nad gruntem porowatym lub mieszanym z przewagą porowatego,

c. dźwięk nie jest tonem.

Co do zasady, norma wskazuje, iż należy uwzględnić poziom mocy akustycznej źródeł oraz poziom hałasu z podziałem na konkretne częstotliwości składowe dźwięku emitowanego przez każde ze źródeł, przy czym w normie został wskazany podział na pasma oktauwowe, reprezentowane przez częstotliwości środkowe 63, 125, 250, 500, 1000, 2000, 4000, 8000 Hz. Oznacza to, iż należy wykonać obliczenia niezależnie dla każdej z tych częstotliwości, a następnie „złożyć” wyniki uzyskane dla pasm w każdym z punktów odbioru. Należy jednak wskazać, iż działanie takie może zostać uznane za poprawne, jedynie w sytuacji, w której znana jest szczegółowa charakterystyka akustyczna każdego ze źródeł hałasu. W odniesieniu do przedsięwzięć planowanych, w szczególności z zakresu energetyki wiatrowej, uwzględniając rolę i miejsce (również w aspekcie czasowym i stanu zaawansowania projektów) opracowań z zakresu oddziaływania na środowisko, w większości przypadków nie są znane charakterystyki przyszlých urządzeń (turbin wiatrowych). Oznacza to, że wykonywanie obliczeń i analiz w oparciu o fikcyjną charakterystykę akustyczną mogłoby prowadzić do fałszowania wyników. W szczególności uzyskane wyniki mogłyby, dla pewnych założeń rozkładu poziomu mocy akustycznej zostać zaniżone. Niemniej jednak, zgodnie z uwagą 1 normy, w przypadku gdy znane są tylko poziomy mocy akustycznej A źródeł, do oszacowania tłumienia wynikowego można przyjąć tłumienie określone dla 500 Hz. Oznacza to, iż dla siłowni (i każdego innego urządzenia), dla której nie jest znany rozkład poziomu mocy akustycznej na poszczególne pasma oktauwowe, przyjmuje się, że na potrzeby oszacowania tłumienia, całość mocy akustycznej skupiona jest w paśmie o częstotliwości 500 Hz.

Z uwagi na stosunkowo rozbudowany model przedstawiony w normie, w większości przypadków, analizy oddziaływania akustycznego wykonywane są w oparciu o oprogramowanie komputerowe. Większość programów, w tym użyty przy przygotowywaniu niniejszego opracowania, wykonuje obliczenia według algorytmu zgodnego z modelem zawartym w normie. Do takich programów należą m.in. dostępne na rynku SoundPlan, CadnaA, Son2, Leq Professional, a także dedykowany specjalnie do projektów związanych z energetyką wiatrową WindPro wraz z dodatkiem Decibel. Każdy z tych programów umożliwia pewną ingerencję i zmianę parametrów wpływających na sposób wykonywania obliczeń (np. wybór pomiędzy metodą ogólną a alternatywną, wykonywanie obliczeń w oparciu o podział poziomu mocy akustycznej oraz poziom hałasu na pasma oktauwowe lub bez uwzględnienia

pasem oktawowych i wykonywanie obliczeń jedynie w oparciu o poziom mocy akustycznej źródeł, wymuszenie konkretnej wartości parametru G dla wybranych części gruntu lub dla całości itp.).

W niniejszym opracowaniu w celu oszacowania promieni obszarów, w których przewidywane poziomy hałasu przewyższać będą 45 dBA i 40 dBA, tj. wartości kryterialne określone dla terenów zamieszkałych oraz innych terenów wykorzystywanych przez ludzi do odpoczynku, posłużono się oprogramowaniem Leq Professional w wersji 7. Oprogramowanie to umożliwia użytkownikowi wpływ na następujące ustawienia:

- wartość poziomu mocy akustycznej każdego ze źródeł hałasu,
- wysokość każdego ze źródeł hałasu nad poziomem gruntu,
- parametry atmosferyczne, dla jakich dokonywane są obliczenia,
- wybór pomiędzy obliczeniami w pasmach oktawowych oraz w oparciu o całkowity poziom mocy akustycznej (tłumienie obliczane dla częstotliwości 500 Hz),
- wybór pomiędzy określeniem tłumienia przez grunt w oparciu o rozdział 7.3.1 normy a wzór 10 normy,
- wskazanie wartości parametru G (dla obliczeń w oparciu o rozdział 7.3.1 normy) dla wybranych fragmentów lub dla całości terenu,
- wskazanie wysokości punktów obserwacji (siatki punktów obserwacji) nad poziomem terenu.

W celu uzyskania wyników dla założeń dotyczących wybranej konfiguracji geometrycznej i akustycznej hipotetycznej turbiny wiatrowej oraz dla najbardziej niekorzystnego przypadku uwzględniono łącznie następujące założenia:

- poziom mocy akustycznej turbiny (uwzględniająca zarówno efekty mechaniczne jak i aerodynamiczne) – zmienny w zakresie od 100 dBA do 110 dBA co 1 dBA,
- wysokość wieży (zamontowania wirnika turbiny) – 100 m n.p.t.,
- parametry atmosferyczne: temperatura powietrza 10°C, wilgotność względna 70%,
- obliczenia wykonano w oparciu o całkowitą wartość poziomu mocy akustycznej – założono, że nie jest znany rozkład poziomu mocy akustycznej na poszczególne pasma oktawowe,
- obliczenia tłumienia przez grunt wykonano w oparciu o rozdział 7.3.1 normy,

- przyjęto parametr $G=0$ dla całości terenu (sytuacja skrajnie niekorzystna – całość gruntu to grunt silnie odbijający),
- siatkę punktów obserwacji usytuowano na wysokości 4 m n.p.t. (zgodnie z wymogami rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody – dla terenów otaczających budynki – przyjęto, że cały teren może hipotetycznie zostać wykorzystany na cele mieszkaniowe),
- przyjęto grunt płaski, bez znaczących różnic w wysokości bezwzględnej żadnego fragmentu w stosunku do innych.

Uzyskane wyniki przedstawiono w tabelach, przy czym w załączniku 1 umieszczono zasięg hałasu odpowiadający izofonie 45 dBA zgodnie z normatywną ochroną dla rodzajów terenów: zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego, zabudowy zagrodowej, tereny rekreacyjno-wypoczynkowe, tereny mieszkaniowo-usługowe. W załączniku 2 umieszczono odpowiednio zasięg hałasu odpowiadający izofonie 40 dBA zgodnie z normatywną ochroną dla rodzajów terenów: tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, tereny domów opieki społecznej, tereny szpitali, strefa ochronna „A” uzdrowiska.

Nadmienić należy, iż przyjęta powyżej metodyka wyznaczenia bezpiecznych normatywów odległościowych dla lokalizowania elektrowni wiatrowych jest obecnie stosowana przez podmioty specjalizujące się w analizach akustycznych. Prywatne akredytowane ośrodki wykonują powykonawcze a Wojewódzkie Inspektoraty Ochrony Środowiska kontrolne pomiary natężenia hałasu dla wybudowanych turbin wiatrowych a wyniki tych pomiarów potwierdzają, iż w przypadku stosowania powyższej metody z uwzględnieniem parametru $G=0$ notowane są wyniki niższe od uzyskanych na etapie projektowania wartości oddziaływania akustycznego.

Wymagana odległość, o której mowa w art. 4, ust. 1, winna być większa od wartości wyrażonej w załączniku nr 1-2 o ile przepisy odrębne tego wymagają. Regulacja ta ma zastosowanie między innymi w sytuacji występowania hałasu skumulowanego od kilku elektrowni wiatrowych, w której organy uzgadniające decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach

winni wymagać większej niż to wynika z art. 4 ust. 1 odległości elektrowni wiatrowej od terenów podlegających ochronie akustycznej lub wymagać zastosowania urządzeń o mniejszej mocy akustycznej.

Istotną zmianą, którą wnosi nowelizacja do ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, jest objęcie normatywem odległościowym lokalizacji elektrowni wiatrowych nie tylko w stosunku do budynku mieszkalnego, ewentualnie budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa ale w stosunku również do innych budynków i terenów podlegających z mocy prawa ochronie akustycznej takich jak: tereny rekreacyjno-wypoczynkowe, tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, tereny domów opieki społecznej, tereny szpitali, strefy ochronne „A” uzdrowiska. Dotychczas obowiązująca ustawa nie chroni przed hałasem pochodzącym od elektrowni wiatrowych wyżej wymienionych terenów, co stwarza istotne zagrożenie dla ich użytkowników.

W zakresie procedury uchwalania lub zmiany miejscowych planów przestrzennych przewidujących lokalizację elektrowni wiatrowej niezbędnym staje się określenie w planie miejscowym nie tylko maksymalnej wysokości elektrowni wiatrowej jak przewiduje obecna ustawa, co nie ma związku z zasięgiem oddziaływania, ale przede wszystkim wartości maksymalnego emitowanego przez elektrownię wiatrową hałasu. Sporządzenie planu miejscowego dla elektrowni wiatrowej winno być dokonane co najmniej dla obszaru, który objęty jest zasięgiem skumulowanego oddziaływania akustycznego odpowiadającego izofonii o wartości najbardziej restrykcyjnego normatywu ochrony akustycznej. Wyznaczony w ten sposób teren objęty miejscowym planem w pełni obejmuje zasięg normowanego prawem oddziaływania oraz uwzględnia obszar otoczenia elektrowni wiatrowej, na który mogłyby spaść oderwane od elektrowni kawałki szronu lub lodu, pomimo faktu, iż dotychczas nie są znane przypadki, aby zdarzenia takie doprowadziły do wyrządzenia szkody.

Istniejące plany przestrzenne obejmujące możliwość zabudowy elektrowni wiatrowej zachowują moc.

Projekt nie zawiera przepisów określających warunki wykonywania działalności gospodarczej, w związku z powyższym nie ma konieczności stosowania przepisów uchwały nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205).

Projekt nie zawiera przepisów technicznych wymagających notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) oraz nie podlega notyfikacji na zasadach przewidzianych w tym rozporządzeniu.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie rodzi kosztów dla budżetu państwa.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt ustawy korzystnie wpływa na podejmowanie i wykonywanie działalności gospodarczej w przypadku podmiotów zainteresowanych produkcją energii wiatrowej. Korzystnie wpływa na dochody własne gmin z tytułu podatków lokalnych. Z uwagi na to, że lądowa energetyka wiatrowa w Polsce jest obecnie najtańszą dostępną metodą wytwarzania energii elektrycznej w znaczący sposób przyczyni się do obniżenia kosztów energii dla odbiorców końcowych. Szacuje się, że 1 GW zainstalowanej mocy wiatraków na lądzie może obniżyć hurtowe ceny energii o 20 zł/MWh.

Zważywszy na spodziewaną lukę inwestycyjną spowodowaną obecnie obowiązującymi przepisami, możliwe tempo instalacji ograniczone procesem budowy, logistyką i dostępnością turbin wiatrowych szacuje się, że do 2030 roku mogłoby powstać ponad 10 GW nowych elektrowni wiatrowych na lądzie, co odpowiada wzrostowi produkcji energii elektrycznej na poziomie ponad 30 TWh rocznie. Lądowa energetyka wiatrowa profilem wytwarzania energii uzupełnia rozwijającą się energetykę słoneczną w szczególności w półroczu zimowym. W zakresie przyłączeń do sieci może w dużej mierze skorzystać z istniejących punktów przyłączenia wielkoskalowej fotowoltaiki tzw. cable pooling.

Warszawa, 25 listopada 2022 r.

BAS-WAPEiM-2259/22

SECRETARIAT Z-CY SZEFAS
DS, 1120, 502, 2022
25.11.2022

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Paulina Hennig-Kloska)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2022 r. poz. 990, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projektodawcy proponują znowelizowanie ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych¹ (Dz. U. z 2021 r. poz. 724), dalej jako „ustawa”. Podstawowym celem projektu jest wprowadzenie do ustawy regulacji, zgodnie z którymi lokalizowanie elektrowni wiatrowych byłoby zależne od mocy hałasu, jaki emitują, a nie jak obecnie – od ich wysokości. Przedłożone zmiany dotyczą dodania definicji pojęć „hałas elektrowni wiatrowej”, „tereny podlegające ochronie akustycznej” i „wymiana elektrowni wiatrowej” (art. 2 pkt 3-5 ustawy), określenia minimalnej odległości między elektrownią wiatrową a terenem podlegającym ochronie akustycznej (art. 4 i art. 5 ustawy oraz załączniki 1 i 2 do ustawy), wymogów dotyczących miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przewidującego lokalizację elektrowni wiatrowej (art. 7 i art. 15 ust. 10 ustawy), działań dopuszczalnych odnośnie do elektrowni wiatrowych, niespełniających wymogów określonych w art. 4 ustawy, dla których uzyskano pozwolenie na użytkowanie lub dla których organ nadzoru budowlanego nie wniósł sprzeciwu do zgłoszenia zakończenia robót (art. 12 ustawy), zachowania w mocy pozwoleń na budowę dotyczących elektrowni wiatrowych, wydanych przed dniem wejścia

¹ W tytule projektowanej ustawy wymieniono także ustawę o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, jednak w projekcie nie przedstawiono propozycji zmian do tej ustawy.

w życie ustawy (art. 13 ust. 2 ustawy), zmiany i wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na potrzeby postępowań w przedmiocie pozwolenia na budowę, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy (art. 13 ust. 3b ustawy) oraz informacji dołączanych przez inwestora do wniosku o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę elektrowni wiatrowej (art. 15 ust. 5 ustawy).

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

W związku z przedmiotem opiniowanego projektu ustawy należy uwzględnić:

- art. 194 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE), który określa cele polityki UE w dziedzinie energetyki; zgodnie z ust. 1 lit. c tego artykułu, w ramach ustanawiania lub funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz z uwzględnieniem potrzeby zachowania i poprawy stanu środowiska, polityka Unii w dziedzinie energetyki ma na celu, w duchu solidarności między państwami członkowskimi, wspieranie efektywności energetycznej i oszczędności energii, jak również rozwoju nowych i odnawialnych form energii;

- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, s. 82), dalej jako „dyrektywa 2018/2001”.

Zgodnie z art. 1 dyrektywy 2018/2001 ustanawia ona wspólne ramy dla promowania energii ze źródeł odnawialnych i określa wiążący unijny cel ogólny w odniesieniu do całkowitego udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto w Unii Europejskiej w 2030 r., a także ustanawia zasady dotyczące m.in. wsparcia finansowego na rzecz energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oraz dotyczące prosumpcji takiej energii elektrycznej i wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych w sektorze ogrzewania i chłodzenia.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 dyrektywy 2018/2001 państwa członkowskie wspólnie zapewniają, aby udział energii ze źródeł odnawialnych w Unii w końcowym zużyciu energii brutto w 2030 r. wynosił co najmniej 32%. Aby wspólnie zrealizować wiążący ogólny cel unijny na 2030 r., państwa członkowskie określają wkłady krajowe w swoich zintegrowanych planach krajowych w dziedzinie energii i klimatu zgodnie z art. 3-5 i 9-14 rozporządzenia (UE) 2018/1999².

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady

Zgodnie z art. 3 ust. 4 dyrektywy 2018/2001 od dnia 1 stycznia 2021 r. udział energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto w każdym państwie członkowskim nie może być niższy niż udział bazowy wskazany w trzeciej kolumnie tabeli w części A załącznika I do tej dyrektywy. Państwa członkowskie wprowadzają konieczne środki w celu zapewnienia zgodności z tym poziomem bazowym. W przypadku Polski, zgodnie z załącznikiem I część A do dyrektywy 2018/2001, docelowy udział energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto w 2020 r. wynosi 15%.

3. Analiza przepisów projektu ustawy pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Dyrektywa 2018/2001 stanowi wersję przekształconą dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz. Urz. UE L 140 z 5.06.2009 r., s. 16), dalej jako „dyrektywa 2009/28/WE”. Dyrektywa 2009/28/WE została wdrożona do polskiego porządku prawnego przede wszystkim na mocy ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2022r. poz. 1378) oraz częściowo na mocy ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, ze zm.).

Przepisy ustawy, które są przedmiotem opiniowanego projektu, dotyczą zagadnień mających związek z wypełnieniem celów określonych obecnie w dyrektywie 2018/2001 (a poprzednio w dyrektywie 2009/28/WE³), gdyż wymogi związane z lokalizacją elektrowni wiatrowych mogą mieć wpływ na wielkość produkowanej w nich energii elektrycznej. Trzeba przy tym zaznaczyć, że postanowienia dyrektywy 2018/2001 nie określają w tym obszarze szczegółowych wymogów. W tym kontekście trzeba wskazać, że w ocenie Trybunału Sprawiedliwości państwa członkowskie dysponują zakresem uznania co do środków, które uznają za odpowiednie do osiągnięcia obowiązkowych krajowych celów ogólnych określonych w art. 3 ust. 1 i 2 dyrektywy 2009/28/WE w związku z załącznikiem I do tej dyrektywy⁴. Można przyjąć, że teza ta zachowuje aktualność w odniesieniu do art. 3 dyrektywy 2018/2001.

W świetle powyższego można uznać, że projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, s. 1).

³ Zob. opinia Biura Analiz Sejmowych z dnia 23 lutego 2016 r. w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (BAS-WAPEiM-390/16).

⁴ Zob. wyroki Trybunału Sprawiedliwości: z 20 września 2017 r. w sprawach połączonych C-215/16, C-216/16, C-220/16 i C-221/16, *Elecdedy Carcelen i in.*, pkt 31 i 32 oraz z 11 lipca 2019 r. w sprawach połączonych C-180/18, C-286/18 i C-287/18, *Agrenergy Srl i Fusignano Due Srl*, pkt 26 i 27.

4. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Autor:

Tomasz Jaroszyński
ekspert ds. legislacji
w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:

Dyrektor

Biura Analiz Sejmowych

Sobolewski

Przemysław Sobolewski

Warszawa, 25 listopada 2022 r.

BAS-WAPEiM-2260/22

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KB

L.dz. DS. 1120. 502. 2022 (2)

Data wpływu 25.11.2022

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie
stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o inwestycjach
w zakresie elektrowni wiatrowych oraz ustawy o planowaniu
i zagospodarowaniu przestrzennym (przedstawiciel wnioskodawców: poseł
Paulina Hennig-Kloska) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii
Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu**

Projektodawcy proponują znowelizowanie ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych¹ (Dz. U. z 2021 r. poz. 724), dalej jako „ustawa”. Podstawowym celem projektu jest wprowadzenie do ustawy regulacji, zgodnie z którymi lokalizowanie elektrowni wiatrowych byłoby zależne od mocy hałasu, jaki emitują, a nie jak obecnie – od ich wysokości. Przedłożone zmiany dotyczą dodania definicji pojęć „hałas elektrowni wiatrowej”, „tereny podlegające ochronie akustycznej” i „wymiana elektrowni wiatrowej” (art. 2 pkt 3-5 ustawy), określenia minimalnej odległości między elektrownią wiatrową a terenem podlegającym ochronie akustycznej (art. 4 i art. 5 ustawy oraz załączniki 1 i 2 do ustawy), wymogów dotyczących miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przewidującego lokalizację elektrowni wiatrowej (art. 7 i art. 15 ust. 10 ustawy), działań dopuszczalnych odnośnie do elektrowni wiatrowych, niespełniających wymogów określonych w art. 4 ustawy, dla których uzyskano pozwolenie na użytkowanie lub dla których organ nadzoru budowlanego nie wniósł sprzeciwu do zgłoszenia zakończenia robót (art. 12 ustawy), zachowania w mocy pozwoleń na budowę dotyczących elektrowni wiatrowych, wydanych przed dniem wejścia w życie ustawy (art. 13 ust. 2 ustawy), zmiany i wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na potrzeby postępowań w przedmiocie pozwolenia na budowę, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy (art. 13 ust. 3b ustawy) oraz informacji dołączanych przez inwestora do

¹ W tytule projektowanej ustawy wymieniono także ustawę o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, jednak w projekcie nie przedstawiono propozycji zmian do tej ustawy.

wniosku o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę elektrowni wiatrowej (art. 15 ust. 5 ustawy).

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa UE.

Poselski projekt ustawy **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo UE** w rozumieniu art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu.

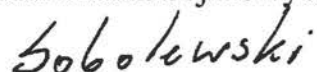
Autor:

Tomasz Jaroszyński
ekspert ds. legislacji
w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:

Dyrektor

Biura Analiz Sejmowych

Przemysław Sobolewski

Pan
Dariusz Salomończyk
Z-ca Szefa Kancelarii Sejmu

SEKRETARIAT Z-CY SZEFARBS

L.dz. DS.175.630.2022

Data wpływu 6.12.2022

Szanowny Panie Ministrze,
w odpowiedzi na pismo z dn. 28 listopada br. znak: EW.020.1077.22, w sprawie przedłożenia opinii do **poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (KP Polska 20250)**, Związek Województw, w załączeniu przesyła uwagi otrzymane z Urzędów Marszałkowskich Województw: dolnośląskiego, kujawsko-pomorskiego, mazowieckiego, podkarpackiego i zachodniopomorskiego.

Z poważaniem,
Jakub Mielczarek
Dyrektor Biura ZWRP

.....
Związek Województw RP
ul. Świętojerska 5/7
00-236 Warszawa
Phone +48(22) 831 14 41
Mobile +48 884 858 858
www.polskieregiony.pl

Informacja o projekcie:

Tytuł	Ustawa o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym
Projekt z dnia	Brak daty na piśmie skierowanym do Marszałka Sejmu RP ws. projektu zmian do ww. ustaw.

Informacje o zgłaszającym uwagę:

Urząd	Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego za pośrednictwem Biura Związku Województw RP
Organizacja samorządowa	Związek Województw RP

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi
1.	Uwaga ogólna 1	Przedłożony projekt <i>ustawy o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym</i> zawiera wyłącznie proponowane zmiany do ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (w tym dotyczące planowania przestrzennego), natomiast wbrew tytułowi nie zawiera propozycji zapisów wprost odnoszących się do zmian w <u>ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym</u> .	Uzasadnienie w treści uwagi
2.	Uwaga ogólna 2	W przedłożonym projekcie dokumentu uzależnia się odległość elektrowni wiatrowych od terenów podlegających ochronie akustycznej wyłącznie przy zastosowaniu kryterium oddziaływania akustycznego. Tego typu podejście nie uwzględnia całego spektrum innych, możliwych oddziaływań elektrowni wiatrowych, takich jak: 1. Oddziaływania na zdrowie ludzi inne niż związane z hałasem, w tym: - emisja dźwięków niskich częstotliwości, w tym infradźwięków, - efekty optyczne (efekt stroboskopowy i efekt cienia),	Zdaniem wnoszących uwagi, w przepisach dot. lokalizowania elektrowni wiatrowych należy uwzględnić nie tylko normy dotyczące oddziaływań akustycznych ale również pozostałe potencjalne oddziaływania instalacji wiatrowych na zdrowie i bezpieczeństwo ludzi, walory architektoniczne, krajobrazowe i kulturowe oraz walory ekonomiczne przestrzeni, które należy wprowadzić do procedowanej ustawy lub innych właściwych ustaw dotyczących ochrony środowiska oraz planowania i zagospodarowania przestrzennego. Ad. 1 W przypadku potencjalnego oddziaływania instalacji na zdrowie ludzi, oprócz oddziaływań akustycznych powinny być uwzględnione także emisje dźwięków niskich częstotliwości i efekty optyczne, które mogą mieć istotne znaczenie dla komfortu i bezpieczeństwa ludzi zamieszkujących w otoczeniu elektrowni wiatrowych.

2. Oddziaływania na przestrzeń (tad przestrzenny) i zrównoważony rozwój, w tym:
- walory architektoniczne i krajobrazowe,
 - dziedzictwo kulturowe i zabytki oraz dobra kultury współczesnej,
 - zdrowie oraz bezpieczeństwa ludzi i mienia,
- Propozycja zmian:**
- wprowadzenie do procedowanej ustawy (lub innych aktów prawnych właściwych dla ochrony środowiska i planowania przestrzennego) zapisów nakładających na inwestora obowiązek wykonania szczegółowych analiz krajobrazowych, oceniających wpływ planowanych elektrowni wiatrowych na walory krajobrazowe obszarów chronionych oraz obszarów, stanowiących ekspozycje widokowe dla ww. obszarów, a także analizy i badania oceniające wpływ elektrowni wiatrowych na zdrowie i bezpieczeństwo ludzi.
 - wprowadzenie zapisów dot. uwzględnienia wyników audytu krajobrazowego.
3. Wpływu na aspekty ekonomiczne przestrzeni, w tym:
- utratę wartości gruntów,
 - zmniejszenie atrakcyjności inwestycyjnej gmin, w tym głównie turystycznej i mieszkaniowej

Ad. 2
Instalacje związane z energetyką wiatrową (dot. obiektów nie będących mikroinstalacjami) stanowią element dysharmonijny w przestrzeni, ponieważ są obiektami o znacznej wysokości lub/i lokalizowane są w grupach - kilku lub kilkunastu obiektów. Proponowane zmiany w znaczący sposób zwiększą ilość potencjalnych terenów wykorzystywanych dla lokalizacji elektrowni wiatrowych oraz pozwolą na zmniejszenie ich odległości od istniejących jednostek osadniczych oraz obszarów chronionych, w tym obejmujących tereny o wyjątkowych walorach architektonicznych i krajobrazowych. Już obecne przepisy nie pozwalają na skuteczną ochronę krajobrazową terenów, które znajdują się poza granicami obszarów prawnie chronionych, dlatego bardzo istotna jest ochrona przestrzeni otwartych i zwrócenie szczególnej uwagi na zachowanie wartości krajobrazowych.

Ad. 3
Efektem wynikającym z proponowanych zmian może być również utrata wartości terenów znajdujących się w otoczeniu elektrowni wiatrowych. Efektem bezpośrednim takich działań może być zwiększona ilość odszkodowań za utratę wartości terenu wypłacana przez jst poszczególnym właścicielom nieruchomości, a efektem długofalowym – utrata wartości terenu rozpatrywana w kontekście całych jednostek gminnych, skutkująca odpływem ludności, zmniejszeniem zainteresowania turystycznego i zmniejszeniem zainteresowania ze strony potencjalnych nowych mieszkańców i inwestorów. Ten aspekt jest szczególnie istotny na obszarach o wysokich walorach turystyczno-krajobrazowych.

Reasumując – uregulowania w zakresie ochrony krajobrazu i zdrowia w obowiązujących przepisach są niewystarczające. Mając na uwadze plany zwiększenia udziału energii uzyskiwanej ze źródeł odnawialnych, w tym pochodzącej z elektrowni wiatrowych, wskazuje się na uwzględnienie potencjalnych zagrożeń, które wynikają z proponowanych zmian przepisów dotyczących odległości elektrowni wiatrowych od terenów podlegających ochronie akustycznej.

			<p>Powyższe uwagi i wnioski zostały sformułowane na podstawie przyjętych przez organy samorządu województwa dolnośląskiego dokumentów określających ramy polityki regionalnej w zakresie energetyki, w tym:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Studium przestrzennych uwarunkowań energetyki wiatrowej w woj. dolnośląskim wraz z jego aktualizacją (link do opracowania: https://www.irt.wroc.pl/strona-81-aktualizacja_studium_przestrzennych.html), 2. Strategia Energetyczna Dolnego Śląska – kierunki wsparcia sektora energetycznego (link do dokumentu: https://www.irt.wroc.pl/strona-1113-strategia_energetyczna_2022.html). <p>W ww. Strategii Energetycznej Dolnego Śląska przyjęto wdrażanie zawartych w niej celów, dotyczących m.in. wzrostu wykorzystania odnawialnych źródeł energii, w oparciu o zasadę „poszanowania przestrzeni”. Niniejsza zasada odnosi się do traktowania przestrzeni jako cennego i ograniczonego zasobu, a jej celem jest zachowanie ładu przestrzennego, ochrona krajobrazu oraz cennych zasobów przyrodniczych. Ponadto jednym z działań rekomendowanych w Strategii Energetycznej Dolnego Śląska dla administracji centralnej jest uregulowanie przepisów prawa dotyczących lokalizacji OZE w poszanowaniu zasobów środowiska i zachowaniu bioróżnorodności.</p>
3.	Uwaga ogólna 3	<p>Wprowadzenie zmian w obecnie obowiązujących przepisach o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych z pewnością wspomagać będzie realizację celu polityki energetycznej zarówno UE jak i Polski, dotyczącego wzrostu wykorzystania odnawialnych źródeł energii. Niniejsza intencja musi jednocześnie zostać przełożona na inne zapisy legislacyjne, które będą wspomagały:</p> <ul style="list-style-type: none"> – zwiększanie elastyczności systemu elektroenergetycznego i zapewniały możliwość jego integracji z nowymi źródłami energii opartymi na OZE, – wzrost zdolności magazynowania energii, nie tylko poprzez zwiększenie mocy elektrowni szczytowo-pompowych. 	<p>Zmiana przepisów, bez realizacji inwestycji umożliwiających zwiększenie elastyczności systemu elektroenergetycznego i magazynowania energii, może spowodować istotne pogłębienie występujących obecnie, i zgłaszanych przez operatorów systemów energetycznych, problemów z dostosowaniem sieci elektroenergetycznej do przyłączenia nowych instalacji opartych na odnawialnych źródłach energii.</p>

Informacja o projekcie:

Tytuł	Ustawa o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym
Projekt z dnia	

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Urząd	Urząd Marszałkowski Województwa Kujawsko-Pomorskiego za pośrednictwem Biura Związku Województw RP
Organizacja samorządowa	Związek Województw RP

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi
1.	Art. 1 dotyczący zmiany Art. 7 ust. 1. Ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych	Plan miejscowy przewidujący lokalizację elektrowni wiatrowych określa maksymalną całkowitą wysokość elektrowni wiatrowej oraz maksymalny emitowany przez tę elektrownię lub zespół elektrowni hałas	Należy uwzględnić skumulowany hałas. Pytanie, czy jest to możliwe na etapie sporządzania mpzp?
2.	Art. 1 dotyczący zmiany Art. 7 ust. 2 Ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych	Plan miejscowy przewidujący lokalizację elektrowni wiatrowej sporządza się co najmniej dla obszaru, którego granice są wyznaczane w oparciu o zasięg oddziaływania hałasu elektrowni wiatrowej lub zespołu elektrowni wiatrowych	Należy uwzględnić skumulowany hałas. Pytanie, czy jest to możliwe na etapie sporządzania mpzp?
3.	Art. 1 dotyczący zmiany Art. 7 ust. 3 Ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych		Zaproponowane zmiany, wymienione w pkt 1 i 2 należy wprowadzić również w art. 7 ust. 3
4.	-	Proponuje się dodatkową zmianę art. 15 ust. 2 Ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych i nadanie mu brzmienia: <i>Plany miejscowe przewidujące lokalizację elektrowni wiatrowych obowiązujące w dniu wejścia w życie ustawy zachowują moc o ile lokalizacja elektrowni spełnia wymogi określone w art. 4 ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą zmianą</i>	Zmiana wydaje się konieczna by w obiegu prawnym nie pozostały plany określające lokalizację elektrowni w oparciu o zasadę 10H i blokujących rozwój zabudowy w sąsiedztwie elektrowni

Informacja o projekcie:

Tytuł	Projekt ustawy o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (KP Polska 2050)
Projekt z dnia	29.11.2022 r.

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Urząd	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego w Warszawie za pośrednictwem Biura Związku Województw RP
Organizacja samorządowa	Związek Województw RP

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi
1.	Tytuł ustawy	Proponuje się wykreślić wyrazy użyte w tytule projektu ustawy „...oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym”.	Projekt ustawy nie proponuje żadnych zmian do <i>Ustawy z dnia 27 marca 2003 r o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym</i> , proponuje jedynie zmiany w <i>Ustawie z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych</i> .

Kierownik Wydziału ds. Legislacji
i Koordynacji Pomocy Prawnej

Grzegorz Jaworski

Informacja o projekcie:

Tytuł	"o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym"
Projekt z dnia	

Informacje o zgłaszającym uwagę:

Urząd	Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego; DRR; RR-VII
Organizacja samorządowa	Związek Województw RP

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi
1.	Art. 1.ust. 1	Zapis projektu „ terenów podlegających ochronie akustycznej” likwiduje obecny „warunki lokalizacji elektrowni wiatrowych”, który to zapis obecny jest kluczowy dla ustawy „o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych”.	Projekt niepotrzebnie na etapie założeń wprowadza przekierowanie do ustawy Prawo ochrony środowiska i zawęża istniejącą ustawę „o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych” jedynie do ochrony akustycznej.
2.	Art. 2 pkt 5	„wymiana elektrowni wiatrowej...” propozycja zapisu „... rozbudowa fundamentu i infrastruktury towarzyszącej nie zakłóci celów ochrony wód i celów środowiskowych”	Rozbudowa tak dużych obiektów nie może spowodować naruszenie cel ochrony wód i celów środowiskowych i być zgodna z ustawą Prawo Wodne Dz.U.2021.2233 t.j. z dnia 2021.12.03
3.			

Szczecin, dnia 5 grudnia 2022 r.

WOŚ.III.1122.3.2022

Pani
Lidia Sztramska
Koordynator Komisji i
Organów Opiniodawczo-Doradczych

Związek Województw RP
ul. Świętojerska 5/7
00-236 Warszawa

W odpowiedzi na pismo z dnia 28 listopada 2022 r. informuję, że Urząd Marszałkowski Województwa Zachodniopomorskiego nie wnosi uwag do projektu ustawy o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, jednak zauważa się absolutną konieczność maksymalnego zdynamizowania ograniczenia naszej zależności od paliw gazowych i węgla poprzez dążenie do zwiększenia dostępności nowych źródeł do sieci.

Stanisław Wziętek
Członek Zarządu
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Urząd Marszałkowski Województwa Zachodniopomorskiego
Wydział Ochrony Środowiska

Adres siedziby:
ul. Starzyńskiego 3-4, 70-506 Szczecin
tel.: (+48 91) 44 10 200, fax: (+48 91) 48 92 141
srodowisko@wzp.pl

Adres korespondencyjny:
Urząd Marszałkowski Województwa Zachodniopomorskiego
ul. Korsarzy 34, 70-540 Szczecin
www.wzp.pl

ZARZĄD

PREZES

Andrzej Pionka
POWIAT BIELSKI (woj. śląskie)

WICEPREZESI

Tadeusz Chrzan
POWIAT JAROSŁAWSKI

Jan Grabkowski
POWIAT POZNAŃSKI

Jerzy Kolarz
POWIAT BUSKI

Adam Krzysztoń
POWIAT ŁAŃCUCKI

Krzysztof Maćkiewicz
POWIAT WĄBRZESKI

Marian Niemirski
POWIAT PRZYSUSKI

Sławomir Snarski
POWIAT BIELSKI (woj. podlaskie)

Zbigniew Szumski
POWIAT ŚWIEBODZIŃSKI

CZŁONKOWIE

Mirosław Czapla
POWIAT MALBORSKI

Jarosław Dudkowiak
POWIAT GŁOGOWSKI

Ewa Janczar
MIASTO NA PRAWACH POWIATU
m.st. WARSZAWA

Józef Matysiak
POWIAT RAWSKI

Andrzej Nowicki
POWIAT PISKI

Wojciech Pałka
POWIAT KRAKOWSKI

Andrzej Potępa
POWIAT BRZESKI

Joanna Połocka-Rak
POWIAT CIECHANOWSKI

Dariusz Szustek
POWIAT ŁUKOWSKI

Tomasz Tamborski
POWIAT KOŁOBRZESKI

Małgorzata Tudaj
POWIAT KĘDZIERZYŃSKO-KOZIELSKI

Mirosław Walicki
POWIAT GARWOLIŃSKI

KOMISJA REWIZYJNA

PRZEWODNICZĄCY

Józef Swaczyna
POWIAT STRZELECKI

Z-CA PRZEWODNICZĄCEGO

Andrzej Szymanek
POWIAT WIERUSZOWSKI

CZŁONKOWIE

Zdzisław Brezeń
POWIAT OŁAWSKI

Andrzej Ciolek
POWIAT GOŁDAPSKI

Zdzisław Gamański
POWIAT CHELIŃSKI

Krzysztof Nosal
POWIAT KALISKI

Andrzej Opala
POWIAT ŁÓDZKI WSCHODNI

Waldemar Trełka
POWIAT RADOMSKI

Bogdan Zieliński
POWIAT WYSOKOMAZOWIECKI

DYREKTOR BIURA

Rudolf Borusiewicz

Or.A.0531/349/22

Warszawa, 6 grudnia 2022 roku

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L.dz. DS. 175.633.2022

Data wpływu 6.12.2022

Szanowny Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z 28 listopada 2022 r. w sprawie wydania opinii o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (numer EW.020.1077.2022, dalej jako „Projekt”) przedstawiam stanowisko Związku Powiatów Polskich.

Związek Powiatów Polskich po raz kolejny pragnie podkreślić, że od początku popierał ideę uchwalenia przepisów jednoznacznie regulujących kwestie funkcjonowania elektrowni wiatrowych na terenie Polski. Nasza organizacja dostrzega wagę wprowadzania do systemu energetycznego Państwa kolejnych komponentów, zwłaszcza związanych z odnawialnymi źródłami energii, mając na uwadze kwestie klimatyczne, bezpieczeństwa energetycznego, otoczenie prawne oraz rozwój gospodarczy, w tym społeczności lokalnych i regionalnych.

Już w 2016 r. Związek Powiatów Polskich przedstawił opinię, w której dostrzegał ewentualne problemy jakie może przynieść uchwalenie obecnie obowiązującej ustawy. Wątpliwości budziły przede wszystkim wymogi tzw. zasady 10H, o której mowa jest także w uzasadnieniu Projektu.

Dlatego, popierając wszelkie inicjatywy racjonalizujące obecny stan prawny dotyczący elektrowni wiatrowych, Związek Powiatów Polskich przedstawia następujące stanowisko.

Projekt zakłada zmianę „filozofii” przeprowadzania inwestycji w zakresie elektrowni wiatrowych poprzez ich limitację na zasadzie hałasu jaki generują elektrownie (turbiny). Co do zasady, wydaje się to zdecydowanie lepszym pomysłem niż usztywnianie odległości turbin od zabudowań ze względu na ich wysokość, tym bardziej, że główną niedogodnością ich funkcjonowania jest właśnie hałas. Mając to na względzie, przekazujemy poniższe uwagi.

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. SP. WP. OR. 314.10.2022

Data wpływu 07.12.2022

Projekt nie powinien pomijać regulacji dotyczących odległości elektrowni w stosunku do form ochrony przyrody. Aby stwierdzić, że regulacja jest kompletna, winna posiadać jednoznaczne przepisy w tym zakresie. Jest to konieczne ze względu na odbiór społeczny inwestycji w okolicach terenów szczególnie cennych przyrodniczo, kwestie krajobrazowe oraz ochronę zwierząt.

Projektodawcy powinni przedstawić także chociaż przybliżone szacunki, jaka część kraju nadal będzie wyłączona z inwestycji wiatrakowych, biorąc pod uwagę tereny podlegające ochronie akustycznej.

Konieczne jest także wyrażenie opinii przez organizacje branżowe oraz stosowne instytucje naukowe (np. Polskiej Akademii Nauk) w zakresie faktycznego oddziaływania akustycznego turbin wiatrowych i prawidłowości wyliczeń przedstawionych w uzasadnieniu Projektu, które mają wpływ na treść proponowanych Załączników.

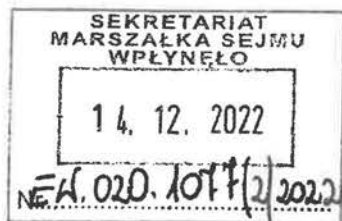
Z poważaniem

Prezes Zarządu
Związku Powiatów Polskich

Andrzej Piłonka

Warszawa, dn. 14.12.2022 r.

Szanowna Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu RP

Szanowna Pani Marszałek,

w związku z pismem w sprawie **projektu o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym** (sygn. EW-020-1077/22) przekazuję uzupełnienie uzasadnienia do tego przedłożenia.

w imieniu wnioskodawców

Paulina Hennig-Kloska
Posłanka na Sejm RP
Koło Parlamentarne Polska 2050

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. ~~SPS-WP.020.314.M.2022~~

Data wpływu14.12.2022.....

Uzupełnienie uzasadnienia projektu o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (przedstawiciel wnioskodawców - posł. Paulina Hennig-Kłoska, sygn. EW-020-1077/22)

Skutki finansowe

Projekt ustawy nie powoduje dodatkowych kosztów dla budżetu państwa ani budżetów samorządów terytorialnych, w związku z czym nie wskazuje się źródeł finansowania.

Wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców

Projekt ustawy ma pozytywny wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292). Projekt ustawy korzystnie wpływa na podejmowanie i wykonywanie działalności gospodarczej w przypadku podmiotów zainteresowanych produkcją energii wiatrowej. Korzystnie wpływa na dochody własne gmin z tytułu podatków lokalnych. Z uwagi na to, że lądowa energetyka wiatrowa w Polsce jest obecnie najtańszą dostępną metodą wytwarzania energii elektrycznej w znaczący sposób przyczyni się do obniżenia kosztów energii dla odbiorców końcowych. Szacuje się, że 1 GW zainstalowanej mocy wiatraków na lądzie może obniżyć hurtowe ceny energii o 20 zł/MWh. Zważywszy na spodziewaną lukę inwestycyjną spowodowaną obecnie obowiązującymi przepisami, możliwe tempo instalacji ograniczone procesem budowy, logistyką i dostępnością turbin wiatrowych szacuje się, że do 2030 roku mogłoby powstać ponad 10 GW nowych elektrowni wiatrowych na lądzie, co odpowiada wzrostowi produkcji energii elektrycznej na poziomie ponad 30 TWh rocznie. Lądowa energetyka wiatrowa profilem wytwarzania energii uzupełnia rozwijającą się energetykę słoneczną w szczególności w półroczu zimowym. W zakresie przyłączy do sieci może w dużej mierze skorzystać z istniejących punktów przyłączenia wielkoskalowej fotowoltaiki tzw. cable pooling. Projekt ma też pozytywne skutki społeczno-gospodarcze, gdyż przyczyni się do obniżenia cen energii elektrycznej dla ogółu odbiorców.

Akty wykonawcze

Projekt ustawy nie zawiera upoważnień do wydania aktów wykonawczych.